

... και αν θέλεις, αφού παραλείψουμε όλα τα άλλα, ας έρθουμε σε εκείνα που θεωρούνται από τους πολλούς ότι είναι πράγματα βαρετά και ενοχλητικά, το θάνατο δηλαδή, την ασθένεια, τη φτώχεια και όλα τα παρόμοια.

Διότι αν κανείς έχει ειλικρινή καρδιά, και αυτά θα τα αποδεχτεί με πολύ προθυμία, και θα τα θαυμάσει πάρα πολύ. Αν και βέβαια εξ' αιτίας της αμαρτίας εισήρθε ο θάνατος στον κόσμο, αλλ' όμως είναι τόση η αφθονία της αγαθότητας του Θεού, η υπερβολική φροντίδα του, ώστε και αυτόν να τον χρησιμοποιήσει για το καλό του γένους μας.

Διότι πές μου, τι το βαρύ έχει ο θάνατος; Δεν είναι απαλλαγή από τους κόπους; Δεν είναι τερματισμός των φροντίδων; Δεν ακούς τον Ιώβ που εγκωμιάζει αυτόν και λέει: «Ο θάνατος είναι ανάπαυση για τον άνθρωπο», του οποίου η οδός έχει κρυβεί; Δεν είναι ξερίζωμα της κακίας;

Διότι αν κανείς είναι κακός διακόπηκαν τα της κακίας του με το θάνατό του «Διότι εκείνος που πέθανε, ελευθερώθηκε από την αμαρτία» δηλαδή δεν διαπράττει πλέον την αμαρτία, και αν φύγει από τη ζωή αγαθός, θα τοποθετηθούν σε ασφαλές μέρος όλα τα έργα της αρετής και σε ασύλητο θησαυροφυλάκιο. Τους δε ευρισκωμένους στη ζωή, πες μου, δεν τους κάνει πιο σώφρονες και πιο επιεικείς;

Δεν βλέπεις ότι πολλές φορές οι πλούσιοι προσερχόμενοι σε κηδεία με υπεροψία, και τα φρύδια σηκωμένα, όταν δουν το σώμα νεκρό, κωφό και ακίνητο, τα παιδιά ορφανά, τη γυναίκα χήρα, τους φίλους σκυθρωπούς, τους δούλους να φορούν μαύρα ενδύματα και όλη την εμφάνισή της οικίας σκυθρωπή, πως συστέλλονται; Πως ταπεινώνονται; Πως συντριβονται; Καθόσον αν και απόλαυσαν πολύ σπουδαία διδασκαλία, χωρίς όμως να ωφεληθούν καθόλου, αμέσως, με αφορμή το θέαμα εκείνο, αρχίζουν να φιλοσοφούν, παρατηρώντας την ευτέλεια και τη φθορά της ανθρωπίνης φύσεως, το σαθρό και άστατο της εξουσίας τους και μέσα στις ξένες συμφορές προβλέπουν τις δικές τους μεταβολές.

Πράγματι , αν , μολονότι υπάρχει θάνατος συμβαίνουν τόσες αρπαγές, τόσες πλεονεξίες, και σαν ακριβώς τα ψάρια, καταπίνουν οι δυνατότεροι τους αδύνατους, αν δεν υπήρχε θάνατος, πότε θα σταματούσαν τις πλεονεξίες;

Διότι αν γνωρίζοντας ότι δεν θ'απολαύσουν εκείνα που αρπάζουν, αλλ' είτε θέλουν είτε δεν το θέλουν θα τα εγκαταλείψουν σε άλλους, δείχνουν τόση μανία και λύσσα, αν αυτό το είχαν ασφαλισμένο, πότε θα μπορούσε να σβήσει η κακή τους επιθυμία; ...

Αλλού λεί (ο απ. Παύλος) «Είναι τίμιος ενώπιων του Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού» Αλλού δε λέει «Ο θάνατος των αμαρτωλών είναι κακός» και αυτό ονομάζει κακό, το να φύγει από τη ζωή με κακή συνείδηση και βεβαρυμένη και πιεζόμενη από πολλές αμαρτωλές φροντίδες. Διότι εκείνος που έχει καθαρή συνείδηση, τρέχει προς τα βραβεία και αναχωρεί προς το στέφανο. ..

Για να μάθεις ότι την ανησυχία την προκαλεί όχι η φύση των πραγμάτων αλλά η διάθεση των ανθρώπων.... Αν δε ο θάνατος δεν είναι βαρετός, αλλ' είναι και επιθυμητός από εκείνους που ζούν ορθά, πολύ περισσότερο η φτώχεια και όλα τα άλλα.